GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 9v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

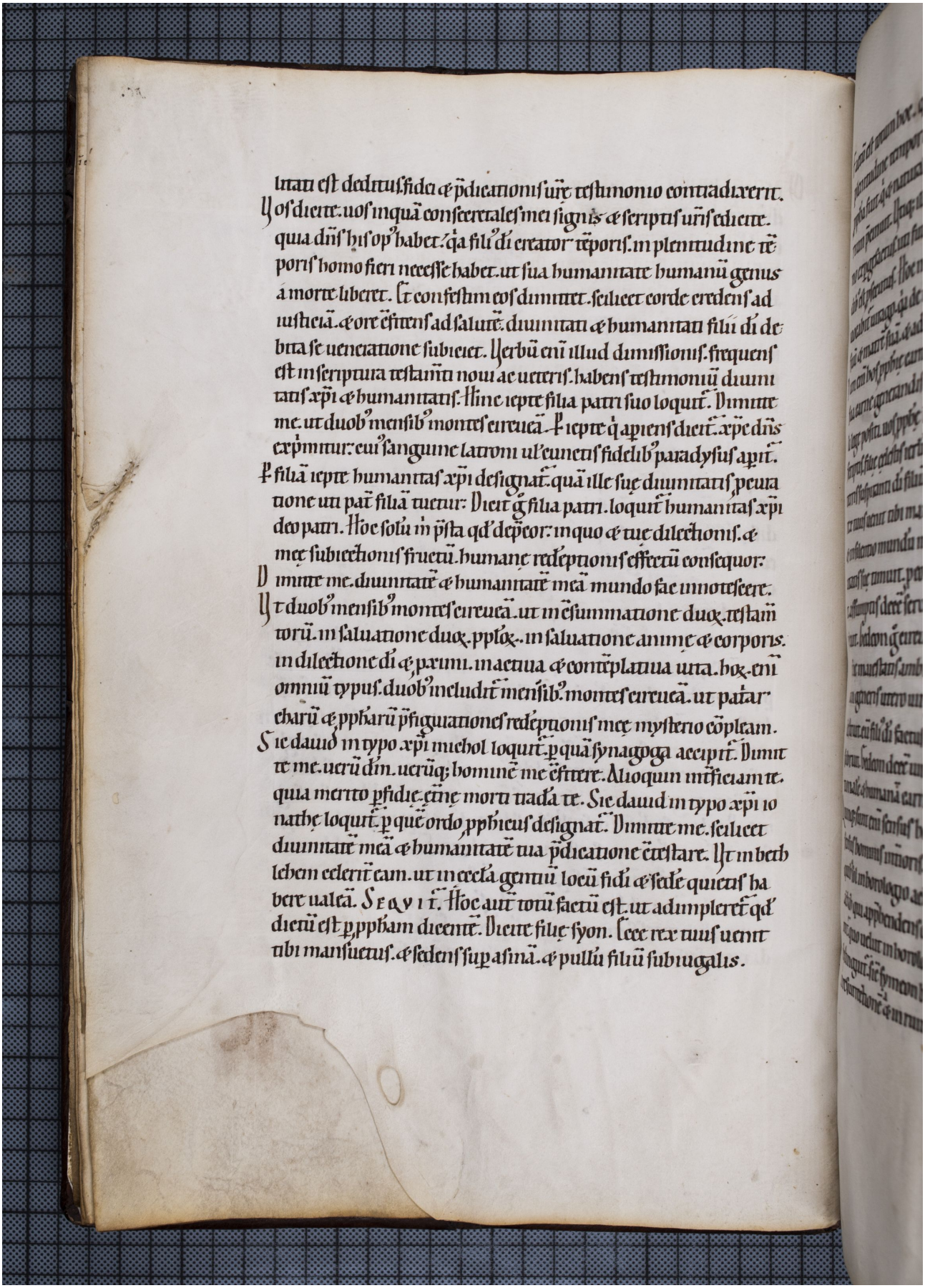

ritatis est deductus fidei & p̄dicationis uīe testimonio contradixerit.
Vos dicite. uos inquā consecrates mei signis & scriptis uīis edicite.
quia dīs hīs op̄ habet. q̄a filius dī creator tēporis. in plenitudine tē
poris homo fieri necesse habet. ut sua humanitate humanū genus
a morte liberet. Et confestim eos dimittit. scilicet corde credens ad
iustitiā. & ore ēfitens ad salutē. diuinitatis & humanitatis filii dī de
bita se uenerationе subiecit. Verbū enī illud dimissionis. frequens
est in scriptura testamēti noui ac ueteris. habens testimoniū diuini
tatis xp̄i & humanitatis. Hinc ieptē filia patri suo loquit. Dimitte
me. ut duob̄ mensib̄ montes circuea. Et ieptē q̄ apiens dicit. xp̄e dīs
exp̄mitur: cui sanguine latronis ul'eunetis fidelib̄ paradysus apit.
Et filiā ieptē humanitas xp̄i designat. quā ille suę diuinitatis peuna
tione uti pat̄ filiā tuetur: Dicit ḡ filia patri. loquit humanitas xp̄i
deo patri. Hoc solū in p̄sta qd̄ depeor: in quo & tuę dilectionis. &
meę subiectionis fructū. humanę redeptionis effectū consequor:
Dimitte me. diuinitatē & humanitatē meā mundo fac innotescere.
Vt duob̄ mensib̄ montes circuea. ut in ēsummatione duoq̄. testam
torū. in saluatione duoq̄. ppl'oq̄. in saluatione animę & corporis.
in dilectione dī & proximi. in actiua & contēplatiua uita. hoq̄ enī
omniū typus. duob̄ includit mensib̄. montes circuea. ut patar
charū & ppharū p̄figuationes redeptionis meę mysterio cōpleam.
Sic dauid in typo xp̄i michol loquit. p quā synagoga accipit. Dimit
te me. ueru dīn. ueruq̄ hominē me ēfitere. Alioquin interficiam te.
quia merito p̄fidie. ęternę morti tradā te. Sic dauid in typo xp̄i io
nathę loquit. p quē ordo ppheicus designat. Dimitte me. scilicet
diuinitatē meā & humanitatē tua p̄dicatione ēcrstare. Vt in beth
leem eclesiē eam. ut in ecclā gentiū locū fidi & sedē quietis ha
bere ualeā. Sequit. Hoc autē totū factū est. ut adimpleret qd̄
dictū est p ppham dicentē. Dicite filię syon. Ecce rex tuus uenit
tibi mansuetus. & sedens sup asinā. & pullū filiū subiugalis.